

بررسی آزمایشگاهی تاثیر پهن کردن بخشی از شفت در ظرفیت باربری شمع در ماسه

جمشید صدر کریمی، امیر روحی مهر

گروه ژوتکنیک، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

Amir_rmehr@yahoo.com

خلاصه

جهت بررسی تاثیر پهن نمودن قسمتی از شفت (طوقه‌دار کردن) در ظرفیت باربری شمع، یکسری آزمایشات بارگذاری روی شمعهای مدل طوقه‌دار مدفون در ماسه هموزن ترتیب داده شد. برای شفت شمع از میله استوانه‌ای رزووه دار با قطر ۳۰ میلی‌متر و برای مدل کردن بخش پهن از دیسکهای دایروی با قطر ۴۵، ۶۰ و ۷۵ میلی‌متر استفاده شده است. نتایج بدست آمده بیانگر تاثیر فرق العاده طوقه‌دار کردن در افزایش ظرفیت باربری شمع می‌یاشد. ضمن آنکه نتایج نشان دادند پارامترهای تاثیرگذار شامل قطر طوقه (بخش پهن) و عمق مدفون طوقه با تایید یافته‌های محققین قبلی در رابطه با عمق بحرانی می‌باشند.

کلمات کلیدی: شمع، پهن کردن، طوقه، ظرفیت نوک، ماسه

۱. مقدمه

با توجه به لزوم انتقال بارهای بزرگ سازه‌ای به لایه مقاوم خاک، تحمل این بارهای بزرگ اولین هدف برای افزایش ظرفیت باربری شمعها می‌باشد. برای انتقال بارهای سازه‌ای بسیار بزرگ به بستر مقاوم، یا باید از شمعهای بسیار حجمی با هزینه‌های گزاف استفاده کنیم و یا باید از روش‌های مدرن و جدید در طراحی، ساخت و نصب شمعها بهره ببریم. در حال حاضر روش‌های کلاسیک پلاستیسیته کمی در رابطه با محاسبه شمعها ارائه شده است و غالب راه حلها بر مبنای روش‌های نیمه تجربی و یا تئوری تقریبی قرار دارند. برای ماسه‌ها، وسیک (1۹۶۷) نتایج آزمایشات بروزترزف و همکاران (Berzantzev et al. 1961) را مورد بررسی قرار داد. معادله (۱) بیان عمومی ظرفیت باربری نهایی شمع منفرد می‌باشد.

$$P_u = \int_0^L C(c_a + \sigma_v K_s \tan \phi_a) dz + A_b (cN_c + \sigma_{vb} N_q + 0.5 \gamma_d N_\gamma) - W \quad (1)$$

روشهای سنتی محاسبه ظرفیت باربری نهایی شمعها در ماسه فرض می‌کنند مقدار σ_v و σ_{vb} برای شتشاهی عمودی موثر ناشی از سربار می‌باشند. اگرچه تحقیقات گسترده وسیک (1967) نشان داد که مقاوت اصطکاکی و نوک شمع لزوماً بطور خطی با عمق تغییر نمی‌کنند؛ اما بعد از یک عمق معین به مقدار ثابتی می‌رسند. این یافته‌ها بوسیله تحقیقات بعدی (کمیته BCP، ۱۹۷۱؛ Hanna & Tan ۱۹۷۳)، تایید شده‌اند. این پدیده توسط وسیک به مساله قوس ربط داده شده است و مشابه آنچه بوسیله ترزاقی (Terzaghi 1943) در رابطه با سدها بیان شده می‌باشد. هرچند عوامل دیگری مانند قوس در صفحه افقی نیز می‌توانند این پدیده را توصیف نمایند.

تعریف معیار گسیختگی برای شمعی که تا حد گسیختگی بارگذاری نشود بسیار سخت است. در آزمایش بارگذاری زمانیکه تا گسیختگی بارگذاری نشود؛ بار نظری یک نشست یا نرخ نشست محدود می‌تواند به عنوان بار گسیختگی در نظر گرفته شود. تعریف متداول برای گسیختگی زمانی است که بدون افزایش در بار نشست افزایش یابد و یا باری که منجر به نشست به میزان ۱۰٪ قطر شمع شود (BSI ۱۹۸۶). اگرچه کوتاه‌شدگی الاستیک شمعهای بسیار طویل می‌تواند به تهیی از ۱۰٪ قطر شمع بیشتر باشد. نج و همکاران بار گسیختگی را با منجر به نشست شمع به میزان ۴/۵٪ قطر شمع بعلاوه ۷۵٪ کوتاه‌شدگی الاستیک شمع پیشنهاد می‌کنند. (پولوس Poulos 1980)

از جمله روشهای کارآمد افزایش ظرفیت باربری شمعها، پهن کردن قسمتی از طول شفت شمع می‌باشد. شمعهای طوقه‌دار بطور گستردگی در چین، هندوستان و ایالات متحده، هم به عنوان شمعهای باربر و هم به عنوان مهار بکار گرفته می‌شوند. برای شمعهای مهاری غالباً یک بخش پهن در پایه بکار گرفته می‌شود در حالیکه برای شمعهای باربر می‌توان از چندین بخش پهن (طوقه) در طول شفت شمع بهره برد (Bowles 1996). موهان و همکاران (Mohan et al. 1969-1967) دو روش برای محاسبه ظرفیت باربری شمعهای طوقه‌دار پیشنهاد کرده‌اند. روش اول شامل مجموع مقاومت